

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επινόμουν νάνταλά-
ξουν—τὸ Θαλασσοπούλι (0) μὲ Αἰξανδρον
τὸν Μακεδόνα.

Ἡ Διάπλασις δοκάζεται τοὺς φίλους
της: Ἀστρον Κόρακαν (εῖτο εἴταμε; αὐτὸν
τὸ πότιμον τὸ ἐδημοσίευμα πρὸ 35 ἔτων!)
Νεαρόν Ἰαπτόν (χαίρον ποὺ εὐχαριστή-
θῆται διότι σὲ διωρύσσων αὐτὸν σημανεῖ ὅτι
νὰ μάθῃς καὶ θὰ προοδεύσῃς)¹ Ἡγων τοῦ
Σουλίου (μὰ δεῖς οἱ μικρότεροι ἔχετε τὴν
Βιβλιοθήκην σας: εἰν οἱ τόμοι καὶ τὰ
βιβλία τῆς Διαπλάσεως) Θαλασσοπούλι
(εὐχαριστῶ καὶ περιμένω) Ἐφηβον Ἑρ-
μῆν (θὰ δημοσιευθοῦν γρήγορα σιγά-σιγά
θὰ συνηθίσῃς καὶ θὰ στέλλῃς περισσότερα.)
Θαλασσοπούλι τὸν Στόλον (βεβαίως δὲν πα-
ραλαμβάνων τὰς ἐπιστολὰς ποὺ δέλουν πρό-
σθετον τέλος;) γι' αὐτὸν πρέπει νὰ τὰς ζυ-
γίζετε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ νὰ βάζετε
τὸ γραμματόσημον ποὺ χρειάζεται) Ναν-
τάμι τῆς Λήμου (περιαστάκα) πολὺ λυτή-
νηκα πῶς εἶτο τῷρα;) Μπροκόπιον (γιατὶ;
πολὺ νόστιμο! δὲν χρειάζονται όλοι σο-
βαρά;) Νικ. Χ. Β. (ἔχει καλῶς) Κ. Αντ.
Κρ. (διχὶ δὲν σὲ παρείηγησα, γιατὶ ηὔερα
ὅτι είλατε διαγωνισμούς συνεμορφώθην)
Δ. Ιωάν. (χαίρω πολὺ Πλευραϊκάς Α-
σκησίσιες γά μου στείλης, δταν ίδης τὴν
σχετικὴν Προκηρυγίαν) Αλέν, Ναντάμι τῶν
Σπετούδη, Ναπόλεονα Α', Τογυόδη τῆς Λευ-
τορᾶς, Μυργή, Ιούλιον Καλοσαρά πιλ. πιλ.
Μεγάλην Ἑλλάδα, Θελαμβόν τοῦ Δικαιού
(εστείλα, εὐχαριστῶ).
Διάπλαστα Αστέρα, Ἐλληρικόν Ἰδεώδες,
Ζανθήν Προγνηπούλαν (έλαβα, εὐχαρι-
στῶ).

Εἰς δύσας ἐπιστολὰς ἔλειψα μετὰ τὴν 27ην
Μαρτίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεκέν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τῆς Δια-
πλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ
νὰ περνήτε δραμα τὰς δράσας σας.

ΝΕΟΣ Τιμοκατάλογος
Καταργῶν πάντα προηγούμενον

23 ΤΟΜΟΙ 23
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ (1894-1916)

3 Τόμοι: τῶν ἔτῶν 1894, 1895, 1896
θάπαντος ἀδετ. δρ. 3—Χρυσόδ. δ. 6.

9 Τόμοι: τῶν ἔτῶν 1897 ἕως 1905
θάπαντος ἀδετ. δ. 7—Χρυσόδ. δ. 10.

11 Τόμοι: τῶν ἔτῶν 1906 ἕως 1916.
θάπαντος ἀδετ. δρ. 8.—Χρυσ. δ. 11.

ΑΙ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμ-
βάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ
Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ
σταλοῦν ταχυδρομικῶς, πρέπει γὰ
προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐ-
κάστου τόμου λεπτὰ 50 διὰ τὸ Εσω-
τερικόν καὶ δρ. 1,50 διὰ τὸ Εξω-
τερικόν.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλά-
σεως τοῦ 1916, κόκκινα
μὲ χρυσά γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ
χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον,
εἰνε ἥδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ
Γραφείον μας. Στέλλονται δὲ καὶ τα-
χυδρομικῶς ποὺς τοὺς ἐμβάζονται τὸ ἀν-
τίτιμον, δραχμὰς 2.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀρχὴ τοῦ νέου 1640ν Διαγωνισμοῦ Λύ-
σεων, Ἀπριλίου—Ιουνίου.

Ἄλι λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 20ης Ιουνίου.

227. Λειτέγριφος
Τὸ πρῶτον, τοῦ Πριάμου
Κάποιον υἱὸν δηλοῖ.

Καὶ συγγενεῖς εἰν τὸ τέλλο,
Κέλε πατρός, στενοῖ.
Πρωτεύουσα δὲ τὸ δόλον
Μεγάλη καὶ κλεῖνι.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πατρίδος τῶν Ἡρώων
228. Στοιχειόγριφος
Νῆσος εἶμαι τοῦ Αἰγαίου.
Τὰ φωνήντα ἂγα μέλλεταις,
Εἰς τὴν Ἀφρικήν ἀμέως;
Μίαν χώρα θὰ κυττάξῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Εανθῆς Πρωγκηπούλας
229. Μεταρραμματισμός
Ἄπὸ νῆσον τῆς Ἐλλάδος,
Ἄν δέ της Ἰάστα βγάλῃ
Κ' εἰς τὴν θάσον τοῦ Ρῶ βάλῃ,
Μία χώρα εἰς τὸν Αἴρον
Εκκουσμένη θὰ προσέλθῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰσθήματος τῆς Πατρίδος
230. Μωσαΐκον
Ἄδαμ, Εὔρι καὶ Λεόδ.,
Πάπια, Χήνα καὶ Πηλός,
Σοῦ δανείζουν ἀπὸ ἓνα,
Γιὰ νὰ γράψῃς μὲ τὴν πέννα.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ "Αἴρη

231. Ταῦ
+ + + + = Νῆσος τῶν Κυκλαδῶν
* * + * = Νῆσος τῶν Κυκλαδῶν
* * + * = Πόλις τῆς Ἐλλάδος;
* * + * = Αἴσθημα χριστιανιῶν.
* * + * = Μήτηρ μυθικοῦ Ἰεροῦ.
* * + * = Αρχαῖος ναύαρχος.
* * + * = Πόλις τῆς Μ. Ασίας.

Ἡ κάλεστος πόλις τῆς Ιταλίας.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σλαβωνίνης Ελληνοπούλας
232. Αγιθμητικὴ διὰ λέξεων
Θέλ—μελος τοῦ προσώπου=φωνήνεν+(Ἐπί-
θετον—ἀντωνυμία)= μετοχή +(Ἐπαρχία τῆς
Μ. Ασίας—τρωκτικόν)= ἀνή.

"Αθροισματικοὶ θεοὶ οὐλοποιῶν : Κράτος τῆς Ασίας.
Ἐστάλη ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Βουλγαρούπονού
233—237. Μαγίκον Γράμμα

Τῇ ἀντιλιαγῆ ἔνος γράμματος ἔκαστης τῶν
κάτωθι λέξεων, οἱ ἔνοι ἀλλοι, πάντοτε τοῦ
αὐτοῦ, νὰ σηματισθοῦν, ἵνεις ἀναγραμματισμοῦ,
ἄλλαι τόσαι λέξεις:

ἄμυος, δήπος, Παῦλος, χοῦς, ἀπορος.
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναντάμι τῆς Καβάλλας

238. Απροστεχίς
Τάρχικα τῶν κάτωθι ζητουσμένων λέξεων ἀπο-
τελοῦν γεωμετρικὸν σχῆμα.

1. Φύλαξ τοῦ "Ἄδον" 2, Εύσομον ἄνθος· 3,
Κράτος βιβλανικόν 4, Ἀρχαιότατος μουσικός·
5, Ἐντόσθιον.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναντάμι τῶν Σπετούδην
239. Ἐλληνοπούλων

ιοι—ευοι—αι—υοι—ο—αυο—ιι—
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναντάμι τῶν Σπετούδην
240. Γρήρος

Τ Μαγιεύμικόν Τ
+ Βουλαὶ Τ Υδ. Τ Αμαρονικόν Τ δελτ' Τ
V M T Τ Υδ. Τ Οργανόν Τ δελτ' Τ
T Τ Αγγιλικόν Τ Ατακόν Τ

Ἐστάλη ὑπὸ Αἰλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ Ηλέκτης μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν
λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ
μόνον μὲ τὸ χρέος α σταγεῖα τὸ διττάσιον, καὶ
μὲ εφαὶ λαϊστικὸν τὸ τριτάσιον. Ἐλάχιστος δρός
15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διλογίες τοῦ 15 λέξην,
εἰνε ἥδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται τῶν 15 λέξην,
καὶ ἀπὸ μίαν λέξην, μὲ κεφαλαία ἡ παγίδη
παγίδη, ἡ ἀπὸ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπόλογη
τοῦτος ἡ ἔξι λέξεις δηλαδή. Αἱ μὴ συνδρομητά
ὑπὸ τοῦ ἀντιτίκου ἀγγεῖλαι δὲν δημοσιεύονται)

[ΙΖ'—67]

Ερημη Βαρκούλα, σοῦ εὔχομαι καλὸν Πά-
σχα καὶ σ' ἔρωτό ἄν δέχεσαι ἀληθογραφίαν
μετώπι Διαπλάσεως.—Μυρκέ.

[ΙΖ'—68]

τέα, πρὸ πολλοῦ στεροῦμαι ἐπιστολῆς σου,
οὔτε τὰ Μ. Μυστικά σου ἔλαβα. Διατί; Μή-
πω; Ἐλησμόντης; τὴν Φάρω σου;

Τρελλή Κορφιατοπούλα

ΟΙ ΔΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
δύων αἱ λύσεις ἀδιαμάρτιως φυλλαδίου
ἐλήφθησαν ἀπὸ 22—28 Μαρτίου

ΑΘΗΝΩΝ: Κ. Α. Κορονηρός, Χωρίς ιπ-
ογράφην, Σ. π. Π. Νικολάδης, Επ. Μ. Σαπαλλα-
δόπουλος, Μ. Η. Συνοδινός, Π. Π. Δεληγά-
νης, Σ. Νικολαίδης, Γρ. Αλεξάνδρης, Σούρεια Κι-
άτου, Δ. Χαζεύοντας, Α. Λ. Κλαδές, Π.
Π. Καρανίκας, Ἐφήβος Ερμῆς, Β. Βερόπου-
λος, Γ. Τρόστας, Μαρία Ι. Καζαντακά-
νη, Ν. Επ. Παπανικόλας, Κ. Ν. Χρυσόπουλος,
Γερμανόπας, Γ. Ε. Ολασεν, Άννα Καζαντά-
κην, Θ. Φωτάνος, Εμ. Ι. Σερφῆς, Ἐλένη Η-
πιτην, Καλλικαντάρος, Θ. Α. Κολορός, Έλλη-
νόντο, Ιωάννα Θ. Μάρκη, Οδούπορος, Αγ.
Αργιαντής, Ζωή Ήπιτην, Ν. Βαρβέρης.

ΑΙΓΑΙΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ: Αρ. Ν. Παπαδημη-
τούλοι, [sic]

ΑΜΑΙΑΙΔΟΣ: Σοφία Ν. Παπαντωνοπούλον,

ΑΣΛΑΝΑΓΑ: Ιωάννης Β. Σταθόπουλος,
ΒΟΔΟΥ: Κατίνα Γ. Γιαννακοπούλου, Κ. Γ.
Παπαγεωργίου, Αρ. Ζηλούπης, Δ. Γαρμέτα,
Δ. Παπαγεωργίου, Αντ. Ι. Καμηλόδης, Π. Γ.
Βατόλεια, Δ. Θ. Θεοδωρόπουλος, Κ. Γαντζόπουλος,
ΓΥΘΕΙΟΥ: Δ. Καρανικάτος.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ηλ. Κοφίνας, Ροβέρτ. Κούν,
Σαμαρέαδη Μάτσας.

ΚΛΑΙΑΜΩΝ: Π. Μουκάνος, Διονυσία Εύστ. Χαχη.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Β. Η. Ρότσιος, Π. Ν. Παπα-
γιάνου, Κ. Γ. Κουμπής.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Μ. Ν. Ιανναντάκης, Μπόριτον,
Στ. Κ. Δελαϊδός, Δαρφοστεφής Βασιλένη.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ναντόπουλο, Αικατερίνη Α.
Γιώνη, Δανιελική Σφρίγη.

ΑΕΩΝΙΑΙΟΥ: Ἐλένη Τσουμάκη.

ΑΙΓΑΙΟΥΔΗΣΤΗΣ: Διονυσία Εύστ. Χαχη.

ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Γ. Αρ. Σταυρόπουλος.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Δ. Ι. Λαγωνιάνης, Γ. Γ. Μαρ-
κέτος, Ιωάννη Χαραλάμ

31^η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Η ΕΡΩΤΗΣΙΣ.—ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΚΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΕΧΩ έντολήν από την Διάπλασιν νὰ προκηρύξω τὴν 31ην Κυριακήν. «Επιτέλους,—θὰ φωνάξετε—ήτο καιρός! Ήσυ νὰ περιμένωμεν ἔως νὰ τελειώσουν οἱ ἀποκλεισμοὶ καὶ οἱ πόλεμοι!.. «Ἄς κάμωμεν τὴν Κυριακήν αὐτὴν μονάχοι μας, ἐμεῖς κ' ἔμετες, καὶ ἡς ἐλπίζωμεν, διτὶ τὴν ἄλλην πλέον θὰ τὴν κάμωμεν δῆλοι μαζύ!» Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐσκέφθη καὶ η Διάπλασις καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐκπληρώσῃ ἐκ τῶν ἐν ὅντων τὴν ὑπόσχεσίν της, διτὶ αἱ Κυριακαὶ τῆς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους θὰ ἐπανελαμβάνοντο.

Ἄλλα ποὺ σᾶς δώσω τὸ θέμα, πρέπει νὰ ἔξηγγίσω, γάριν τῶν νέων συνδρομητῶν, τί εἶνε αὐτὸι αἱ πολυθρόλητοι Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσιας. Εἶναι λοιπὸν ἔνας ὥραῖος, ὀλιωδιόλου ἰδιαίτερος, Διαγωνισμὸς. Δίδουμεν μίαν ἑρώτησιν, εἰς τὴν οἰκίαν οἱ φίλοι μας ἀπαντοῦν. Καὶ βραβεύονται αἱ καλλίτεραι ἀπαντήσεις. Ἀλλὰ τὸ χαρακτηριστικῶτερον αὐτοῦ τοῦ Διαγωνισμοῦ εἶνε ἡ κρίσις, τὴν ὁποίαν ἡ Διάπλασις ἔχει ἀναθέση εἰς ὅλον τὸ σπιτικόν της. Μάρθα, ὑπορινόμενος Ἀνανίας, δῶδεκα ἀδελφαῖς του, γάτα Πίσσα, δῆλοι ἀνατένοντας εἰς τὸ Ἑσχώρισμα, τὸ διάβασμα, τὴν κατάταξιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πάντοτε πολυπληθῶν ἀπαντήσεων. Ἐννοεῖται, διτὶ πολλὰ ἐπειδὴ αἱ συμβαίνουν ἀπὸ αὐτὸι τὸ ἀνατένοντας πολλὰ ἐπειδὴ αἱ συμβαίνουν ἀπὸ αὐτὸι τὸ καριότωρα ἐκτίθενται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Κυριακῆς, ἡ ὁποία γίνεται ἐκτενῆς καὶ εἰκονογραφημένη. «Ἀλλοτες ἐδήμοσιες μονοκόμματη εἰς ἐν φύλλαδιον δεκατεσσέλιδον. Τώρα δύμας, ἐπειδὴ τέτοιες πολυτέλειες δὲν ἐπιτρέπονται, — τὸ χαρτὶ τοῦ «Ἀθανασίου» ἡτο δυστυχῶς πρωταριλάτικο, — ἡ κρίσις θὰ δημοσιευθῇ εἰς δύο συνεχῆ φύλλα.

Λοιπόν, εἰς προσοχήν: Ἡ ἑρωτήσις διὰ τὴν 31ην Κυριακήν τῆς

ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΙΑ.—ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

[Διάλεξεις του κ. Τιμ. Αμπελᾶ.]

Ο Θεόδωρος Ὁρφανίδης ἔγεννήθη εἰς τὴν Σμύρνην δῆλγα ἐτη πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως. Εσπούδασε τὰ ἔγκυκλα εἰς τὴν Ἐρμούπολιν καὶ εἰς τὸ Νεύκτιον, καὶ τέλος ἤλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας διτὶ ἔγενναν πρωτεύουσα τοῦ νέου Βυζαντίου, τὸ 1838. Φιλαράκης νέος, διαπρέπων ἡδη καὶ ὡς ποιητής, καὶ ὡς ἐραστής ἡδοποίος, καὶ ὡς δημοσιογράφος, ἐπέταλη τῷ 1844 νὰ σπουδάσῃ, εἰς ἡδεῖν εἰς τὸ Περίστη, διπάναις τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ὁ Ὁρφανίδης ἐπορτήθησε τὴν Βοτανικήν, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀνέκαθεν ἥσιεντο κλήσιν. Τῷ 1848, ἐπιστρέψας μὲ τὸ διπλωμά του, ἔγενναν καθηγητής τοῦ Πανεπιστημού. Εκτοτε διεμοιράζετο τὸν χρόνον του μεταξὺ τῆς Βοτανικῆς, τῆς διπλαίας ἑκοχος μάστης, καὶ τῆς Πολιτείας, τὴν δηπόταν δὲν ἔπιεσε ποτὲ νὰ καλλιεργήῃ. Ἐδεδομένονταν οἱ σχεδόν, ἀπέθανεν εἰς τὰς Ἀθήνας τῷ 1886.

Ω; βοτανικός, διεθνώς Ὁρφανίδης ἐμέλετος καὶ εἰς πολλὰ τῶν φυτῶν της ἔγειρε δοθῆται μητρικῶς τῶν του (Viola Orphanidés, Rosa Orphanidés, κτλ.) Ω; ποιητής, ἦτο

Διαπλάσεως εἶνε ἡ ἔξῆς :
Ποῖα εἶνε τὰ τρία πολυτιμώτερα πράγματα σας;

Ἐξαιροῦνται τὰ πρώτωπα καὶ... οἱ τόροι τῆς Διαπλάσεως. Ἄπ' ὅλη ταῦλα ποὺ ἔχετε, θὰ μᾶς πήγε ποῖα θεωρεῖτε πολυτιμώτερα, ἀγαπητότερα, ποῖα θὰ ἔσωστε εἰς μίαν περίστασιν, — π. χ. εἰς μίαν πυρκαϊά, εἰς ἐν ναυάγιον, — κατὰ τὴν δοπίσιν δὲν θὰ ἡμιπορεύετε πάρα τρία τὸ πολὺ πράγματά σας.]

Ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ είνει καθαρογραμμένη εἰς χωρίστον φύλλον χάρτου, ἐν εἰδεῖς ἐπιστολῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφεται «Από γιατησίς εἰς τὴν 31ην Κυριακήν της Διαπλάσιας ὃποιας διενία (όνομα, φευδώνυμο, — ἀνύπαρχη, — τόπος διαμονῆς, χρονολογία.) Καὶ δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ περισσότερας ἀπὸ 200 λέξεις. Αἱ συντομώτεραι ἀπαντήσεις θὰ προτιμηθοῦν· αἱ ἐκτενέστεραι... θὰ πεταγοῦν εἰς τὸ καλάθι ἀμειλίκτως!

Δωρεὰν δικαιοῦνται νὰ παντήσουν οἱ συνδρομηταὶ καὶ τὰδεῖπτα τῶν ποὺ ἔχουν φεύδωνυμο ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1917. Ἐπὶ πληρωμῆς 20 λεπτῶν οἱ ἄνευ φεύδωνυμου συνδρομηταὶ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν. Καὶ ἐπὶ πληρωμῆς 50 λεπτῶν οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταὶ η ἀναγνῶσται.

Ἀπαντήσεις εἶναι δεκταὶ μέχρι της 8 Μαΐου τὸ βραδύτερον. Βραβεύεται ὑπονομηθεῖν τὰ ὡρισμένα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμούς, τὰ διπλαία βλέπετε εἰς τὸν Οδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Γ' § 2.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

μιθητῆς τῶν ἀδελφῶν Σούτσων. «Οπως ἔκεινος, μὲ τὴν ἴδιαν γλώσσαν καὶ σχεδὸν μὲ τὴν ἴδιαν τεχνοτροπίαν, ἔγραψε πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς στούρας, καθὼς κ' ἔκτενη «ἐπικοινωνικά», ἐπανειλημμένα εἰς τὰς ποιητικὰς Διαγωνισμούς, τῆς ἐπιγκῆς. Τὰ πρότα τοῦ σατυρικὰ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ὑπὸ αὐτοῦ ἐκδόσεις ἐφημερίδες «Μένιππον» καὶ «Τοξόν». Ἀπὸ ταῦλα του, τὰ γνωστότερα εἶναι ἡ «Χίος δούλη», ὁ «Πύργος τῆς Πέτρας», τὸ «Τίρι-Λίρι» κτλ., ἐπιδιόπιτον πολλὰ ἀποσπάσματα περιέχουν τὰς Ἀναγνωστάρια τῶν Σχολείων.

Απὸ τὸν «Μένιππον»
[Ἀποσπάσματα]

...Στεντορείων θύμα φωνάζω, Ὅτι γνώμην δὲν ἀλλάζω. «Υλλην ἀφιθονον εὐρίσκω: Τὰς μεγάλας μας Ἀθηνας. Σοβαρὸ δργα, ἔνα πληθος, Πληθος ἀπειδον κηφήνας, Πληθος φωτων, πληθος οἰκιδων και ποδόμων. Και πολιτικῶν μεγάλων. Μὲ τὰ μούτρα πρέμασμένα· Και καρφάκι δὲν μὲ κόρφει! Εγώ πάντα θύμα φωνάζω. Οτι γνώμην δὲν ἀλλάζω.

**

Φροντίζουσιν οἱ ἄνθρωποι Μὲ πόνον των μεγάλων, Διὰ τούς ἔγκεφάλου μας Τὸν μανιωδὴ σάλογ. Μωροκομεῖον κτίζουσιν, Ως τάχα νὰ μήν είνεις Μωροκομεῖον, τέλειον! «Η πόλις μας Αθήναι!

Πρὸς τὴν π. Καλλιόπην Παπαλεξοπούλου (ἡ δύοτα διπλές φύλας πλήσιες, ἐν τῆς Ναυπλίου ονταποθήκης της, πρὸς τοὺς στέλλοντας εἰς αὐτὴν φύλας πεντά).

Λάβετε φιάλας δύο κι' ἄντην παρακαλῶ σας. Στειλάτε μου δύο ἀλλάς, πλήρεις δύμως καὶ κλειστάς· Απὸ τὸ γλυκύν σας μεῦρον, κι' ἀπὸ τὸ κόκκινο σας. Τὸ διποῖον ἐμψυχώνει τοὺς ἀνθύγους ποιητάς. Ο Θεάνθρωπος Χριστός μας μετεποίεσν εἰς οἰγον Πλήθεις ὕδατος ὑδρίας, εἰς τὸν γάμον τοῦ Κανά· Σύ, κυρά μου, ὑπερέβης κωροίς ἀλλο καὶ Ἐκεῖνον, Επειδὴ πληροῖς δι' οἴγουν, τὰ δοχεῖα τὰ κενά.

1917

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Η ΒΕΝΤΕΤΤΑ
[Μυθιστόρημα ὑπὸ A. FERGUSON]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'. (Συνέχεια)
Μια διαφωτιστικὴ συνομιλία.

Ἄξαφνα, ἐνῷ μὲ τὰ μάτια πάντα τοὺς φακούς, ἐκιαλάριζα τὸ πλοιό που μεγάλων ὀλόενα, ἔκουσα σαν ἔνα θύρων, σαν φωνές. Κατάλαβ' ἀμέτως. Οι Μπαρμπούτζηδες εἶχαν γυρίση στὸ σπίτι τοῦ οἰκιαρχοῦ πού εἶχε καὶ τὴν εἰλικρίνεια που μᾶς ἔδειχνε;

— Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν ἦταν τόσο ηλίθιος ὅσο ἔδειχνε τὸ θύρος του! Ήπειραίς καὶ τὸ παλαιόπατευσα.

— Η γωπεῖς ἐντυπώσεις που εἶχα ἀπὸ τὸν Βάρθο Μπαρμπούτζη, ἦταν ἀρχέτης για μᾶς μερικούς να περινέσουν γι' αὐτὸν τὸν μεγαλύτερο φέρο. «Οταν τὸν ἔκουσα νὰ φωνάζῃ μὲ θυμό, νὰ βλαστημάτῃ καὶ νάπειλῃ, ἀρισταὶ τὰ γυαλιά νὰ πέσουν ἀπὸ τὸ χέρι μου καὶ τρέμων δῆλος, χωθραίς μέσα στὴ μικρή εἰσινη κολοστήτη τοῦ βραχίονος.»

Σὲ λίγο, κόντεψα νὰ λιποθυμήσω απὸ τὸν φόρο μου, γιατὶ ἔκουσα τοὺς δυό ἀδελφούς νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ νὰ τρέχουν τσιτα πρὸς τὴν βραχώδη ἀκρογιαλιά, πρὸς ἐμέ! Χρειάσθηκε νὰ συναθρίσω δῆλο μου τὸ θάρρος, γιὰ νὰ συλλογισθῶ, διτὶ οἱ κακούργοι δὲν ἦταν δυνατὸν μέσον κρυμμένος. «Ηρχοντο ἀπλούστατα στ' ἀκρογιάλι, ἀπὸ τὸ μονοπάτι, γιὰ νὰ ιδούν μήπως εἶχα ρίξη στὴ θάλασσα, γιὰ νὰ φύγω, καμμιά ἀπὸ τὴν βάρκη, που εἶχαν βγάλει.»

Αὐτὸς δῆλος θὰ ἦταν πολὺ ἀντότερο τῶν συνάμεων μου.

Ἄπὸ τὸν κρυψώνα μου, ἀκούγα την ἀγριοφωνάρα τοῦ Βάρθου που βλαστημοῦσε στὴ σκελική του διάλεκτο «ἔκεινο τὸ παληόσκυλο τὸν Καζάλε καὶ τὸ ἄλλο τὸ βραχώπατευσ ποὺ τῶτακταστε». Τὰ λόγια του ἐφθανατικὰ ταῦτα μου, καθαρά, γιατὶ δημιουργοὶ εἰς τὸν καταρραντανῶν φύλακας μου. καθαρά, γιατὶ δημιουργοὶ εἰς τὸν καταρραντανῶν φύλακας μου. καθαρά, γιατὶ δημιουργοὶ εἰς τὸν καταρραντανῶν φύλακας μου.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

